

Sygn. akt: III U 58/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy I Ubezpieczeń Społecznych - w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015r. w O.

sprawy z odwołania C. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

na skutek odwołania C. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 31.12.2014r. **znak** (...)(...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.12.2014r. odmówiono C. B. prawa do zwiększenia części składkowej o okres podlegania innemu ubezpieczeniu, tj. o okres zatrudnienia w Nadleśnictwie (...) Leśnictwo W. od 1.04.1955r. do 31.12.1972r.

W odwołaniu od tej decyzji C. B. podniósł, że okres ten wykazał zeznaniami świadków, zaś Nadleśnictwo nie posiada jego dokumentacji.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że złożone na tę okoliczność zeznania świadków są mało wiarygodne a odwołujący nie złożył żadnych dokumentów, potwierdzających pracę w Nadleśnictwie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z dnia 30.01.2001r. Prezes KRUS przyznał C. B. prawo do emerytury rolniczej.

W dniu 19.11.2014r. C. B. wystąpił o doliczenie okresu podlegania innemu ubezpieczeniu, tj. okresu zatrudnienia w Nadleśnictwie (...) Leśnictwo W. od 1.04.1955r. do 31.12.1972r. Do wniosku załączył pisemne zeznania świadków oraz pismo Nadleśnictwa P. stwierdzające brak dokumentacji dotyczącej jego zatrudnienia.

W oparciu o przedłożone dowody Prezes KRUS zaskarżoną decyzją z dnia 31.12.2014r. odmówił zaliczenia tego okresu zatrudnienia – wobec jego niewykazania.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji z dnia 31.12.2014r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników część składkową ustala się przyjmując po 1 % emerytury podstawowej za każdy rok podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, z uwzględnieniem ust. 2-7. Niepełne lata przelicza się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 21a.

Zgodnie zaś z art. 25 ust. 2a pkt 1 w/w ustawy, do liczby lat, o których mowa w ust. 1, dolicza się również liczbę lat podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu przed dniem 1 stycznia 1999r. oraz podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu przepadającemu po tej dacie,

- jeżeli z tego tytułu ubezpieczonemu nie przyznano emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.

Z akt emerytalnych KRUS, odwołania, odpowiedzi na odwołanie i wyroku Sadu Okręgowego w Ostrołęce zapadłego w sprawie IIIU 465/14 w dniu 01.07.2014r. wynika, iż wprawdzie C. B. wystąpił do ZUS o przyznanie prawa do emerytury i o zaliczenie w/w okresu zatrudnienia w Nadleśnictwie (...) Leśnictwo W. od 1.04.1955r. do 31.12.1972r., lecz okresu tego nie ma zaliczonego, bowiem ZUS nie uwzględnił go i odmówił mu prawa do emerytury. Sąd Okręgowy w Ostrołęce oddalił zaś odwołanie C. B., bowiem nawet przy zaliczeniu tego okresu nie miałby on stażu pracy wymaganego do uzyskania emerytury w ZUS. Z akt sprawy IIIU 465/14 wynika, iż Sąd Okręgowy nie badał zasadności twierdzeń odwołującego co do pracy w Nadleśnictwie, dlatego co do zasady okres ten może podlegać badaniu w niniejszej sprawie o wysokość emerytury rolniczej.

C. B. wskazywał, iż w okresie od 1.04.1955r. do 31.12.1972r. był zatrudniony w Nadleśnictwie (...) Leśnictwo W.. Dla uwzględnienia żądania powinien być więc wykazać, iż w w/w okresie świadczył pracę codziennie, w wymiarze co najmniej 1/2 etatu. Istotą sporu było więc ustalenie dokładnego okresu zatrudnienia odwołującego.

W ocenie Sądu wyniki postępowania dowodowego świadczą jednak o tym, iż odwołujący wprawdzie wykonywał czynności na rzecz Nadleśnictwa (...) Leśnictwo W., lecz nie było to zatrudnienie na podstawie umowy o pracę, a nadto nie trwało nieprzerwanie w okresie od 1.04.1955r. do 31.12.1972r., lecz było to jedynie sezonowe wykonywanie czynności.

Z akt KRUS wynika, iż C. B. domagał się zaliczenia okresu od 01.01.1957r. do 30.06.1977r. jako okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców i ten okres ma uwzględniony przy ustalaniu prawa do emerytury w KRUS. Nie wykazał zaś w postępowaniu aby w tym okresie jednocześnie codziennie pracował w Nadleśnictwie.

Podkreślić trzeba, że C. B. wskazywał, iż był zatrudniony w latach 1955-1972, a więc nieprzerwanie przez 27 lat. Nie wykazał jednak, aby był rzeczywiście zatrudniony nieprzerwanie przez tyle lat. Z zaświadczenia Nadleśnictwa P. z dnia 21.02.2014r. (k. 53a.e.) wynika zaś, że nie był on pracownikiem stałym, lecz wykonywał czynności sezonowo. Powyższe oznacza, iż nie pracował nieprzerwanie w okresie od 1.04.1955r. do 31.12.1972r.

Dodatkowo zauważyć trzeba, że C. B. na rozprawie w dniu 18.03.2015r. wskazał, iż domaga się zaliczenia okresu zatrudnienia z przerwą na okres odbywania zasadniczej służby wojskowej. Odwołujący nie potrafił jednak podać dokładnej daty rozpoczęcia i zakończenia zatrudnienia, w tym przed rozpoczęciem służby wojskowej i po zakończeniu jej odbywania. Przesłuchiwany na okoliczność pracy w Nadleśnictwie zeznał bowiem jedynie, iż zaczął pracować jak się skończył rok szkolny w szkole podstawowej, a następnie wskazał, iż zaczął pracować na wiosnę przy sadzeniu sadzonek. Pytany o datę końcową zeznał, iż skończył pracę, gdyż ożenił się, miał swoje gospodarstwo i rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej. Zauważyć jednak trzeba, że odwołujący miałby zakończyć pracę w Nadleśnictwie w 1972r., podczas gdy działalność gospodarczą rozpoczął w 1979 lub w 1980r., dlatego rozpoczęcie tej działalności nie ma związku z zakończeniem pracy w Nadleśnictwie. Podobnie należy odnieść się do związku ślubu odwołującego z

zakończeniu pracy w Nadleśnictwie, bowiem odwołujący ożenił się w 1968r. Ostatecznie odwołujący zeznał, iż rok 1972 podał jedynie orientacyjnie.

Także przesłuchiwani w sprawie świadkowie: J. Ż. i H. K. nie potrafili podać bliższych danych na temat daty rozpoczęcia i zakończenia zatrudnienia przez odwołującego. Świadek J. Ż., który był pracownikiem Nadleśnictwa od 1959r. a od 1963 został gajowym, zeznał, iż nie wie, od kiedy odwołujący pracował, spotykał go zaś przed 1963r., gdy jeździł po wypłatę na Nadleśnictwa, a po 1963r. spotykał go, gdy jeździł po sadzonki. Świadek nie potrafił również powiedzieć, do kiedy odwołujący pracował. Zeznał jedynie, iż gdyby obliczyć wszystko, to odwołujący pracował może 8 miesięcy w roku.

Podobnie świadek H. K. nie wiedział, w jakim dokładnie okresie C. B. pracował. Wskazał, że było to w miesiącach maj-kwiecień, czasami na jesieni.

Z zeznań świadków i samego odwołującego wynika też, że C. B. nie wykonywał czynności w Nadleśnictwie stale i przez cały rok. Odwołujący zeznał, iż w ciągu roku pracował około 10 miesięcy, przy czym z jego zeznań wynika, że nie była to nieprzerwana praca przez 10 miesięcy, lecz z przerwami. Zeznał bowiem, że przed 16 rokiem życia pracował dorywczo a nie codziennie i nie podpisywał umowy o pracę, a po 16 roku życia „prawie codziennie”. Jednocześnie odwołujący pytany o to, skąd wiedział, kiedy ma przyjść do pracy w Nadleśnictwie zeznał, że powiadamiał go gajowy. Oznacza to, że nie pracował codziennie nieprzerwanie przez 12 miesięcy w roku, a tylko okresowo, gdyż inaczej nie byłoby potrzeby powiadamiania go o konieczności wykonania konkretnych prac.

Odwołujący wskazywał, że wykonywał w Nadleśnictwie prace takie jak: sadzenie sadzonek drzew, sianie sosny, pielienie, zrywka, korowanie drzew, naprawianie dróg leśnych, kopanie rowów przy drogach, wożenie żwiru na drogi. Tego rodzaju prace są pracami sezonowymi.

Również z zeznań świadków J. Ż. i H. K. wynika, że odwołujący wykonywał prace przy sadzonkach drzew, pozyskiwaniu drewna, jego wywożeniu i remoncie dróg. Z ich zeznań jednocześnie wynika, iż odwołujący nie wykonywał pracy codziennie przez cały rok, lecz okresowo. Z zeznań J. Ż. wynika też, że osoby mające w Nadleśnictwie stałe umowy o pracę wykonywały czynności w inny sposób niż osoby wykonujące prace dorywcze. Świadek ten zeznał bowiem, iż od 1963r. pracował jako gajowy i nadzorował wówczas pracowników Nadleśnictwa, lecz tylko tych, którzy byli pracownikami stałymi a nie dorywczymi. Świadek zeznał, iż w Nadleśnictwie byli pracownicy stali i pracownicy dorywczy (sezonowi), pracownicy stali podpisywali listy obecności, zaś pracownicy dorywczy nie podpisywali list obecności, nie sprawdzano, ile godzin pracują a otrzymywali wynagrodzenie za konkretnie wykonaną pracę. Świadek ten pytany o C. B. zeznał, iż był on pracownikiem dorywczym, dostawał konkretną pracę do wykonania i konkretną stawkę, np. przy pielęgnacji sadzonek 500zł za hektar a to, ile pracy zrobił danego dnia, zależało tylko od odwołującego, przy czym nikt go nie nadzorował w toku pracy, a jedynie sprawdzano, czy praca została wykonana. Z zeznań J. Ż. wynika również, iż to on powiadamiał odwołującego o możliwości wykonania prac w Nadleśnictwie i zawsze to była konkretna praca, po jej wykonaniu odwołujący otrzymywał wynagrodzenie a później świadek powiadamiał go o możliwości wykonania następnej pracy.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków co do faktu wykonywania przez C. B. pracy w Nadleśnictwie jedynie okresowo, gdyż zeznania te wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. W tej sytuacji odwołujący był zobowiązany do wykazania, w jakich konkretnie okresach wykonywał czynności w Nadleśnictwie, a nie wykazał tego, co jest zrozumiałe, biorąc pod uwagę brak jakichkolwiek dokumentów oraz upływ czasu.

Mając na uwadze całokształt w/w materiału dowodowego Sąd uznał, iż C. B. nie wykazał aby w spornym okresie od 1.04.1955r. do 31.12.1972r. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Nadleśnictwie (...) Leśnictwo W..

W tej sytuacji brak jest podstaw do uwzględnienia tego okresu przy ustalaniu wysokości emerytury odwołującego a zaskarżona decyzja z dnia 31.12.2014r. prawidłowo odmawia jego uwzględnienia.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w sentencji.